

27 Februarie

LITURGHIA DARURILOR

ÎNAINTEȘFINȚITE

-fără stările catismei a XVIII a-

**Vineri seara, în prima săptămâna a
Sfântului și Marelui Post**

Preotul: Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Mărire Ție, Dumnezeu nostru, mărire Ție. Împărate ceresc, Mângâietorul, Spirite al adevărului, care pretutindeni ești, și toate le împlinești, tezaurul bunătăților și dăătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi, și ne curățește de toată întinarea, și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Poporul: Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte Fără de moarte, îndură-te spre noi. **(de trei ori)**

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime îndură-te spre noi; Doamne, curățește păcatele noastre; Stăpâne, iartă fărădelegile noastre, Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, îndură-te spre noi. (*de trei ori*)

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vină împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă păcatele noastre precum și noi iertăm greșităilor noștri și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuiește de cel rău.

Preotul: Că a ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeuul nostru.

Psalmul 103

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul:
Doamne Dumnezeu meu, măritu-Te-ai foarte.

Întru mărturisire și în mare-cuviință Te-ai îmbrăcat,

Cel ce Te îmbraci în lumină, ca într-o haină,

Cel ce întinzi cerul ca o piele,

Cel ce acoperi cu ape înălțimile lui,

Cel ce pui norii suirea Ta,

Cel ce umbli pe aripile vânturilor.

Cel ce faci crainici ai Tăi vânturile,
și slujitori Ție, flăcările focului.

Cel ce întemeiezi pământul pe neclintirea lui:
nu se va clătina în veacul veacului.

Adâncul, ca o haină e acoperământul lui:
deasupra munților vor sta ape.

De certarea Ta vor fugi,

de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa.

Se înalță munți, și se coboară văi,
în locul, pe care l-ai pus temelie.

Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece,
nici se vor întoarce, să acopere pământul.

Cel ce faci să iasă izvoare în văi,

prin mijlocul munților vor pătrunde ape.

Adăpa-se-vor toate fiarele câmpului,
veni-vor colunii în setea lor.

Deasupra lor păsările cerului vor locui:
din mijlocul stâncilor vor da glas.

Cel ce adapi munții din cele de deasupra ale Tale:
din rodul lucrărilor Tale se va sătura pământul.

Cel ce faci să răsară iarbă dobitoacelor,
și verdeață, pentru trebuința oamenilor,

Ca să scoți pâine din pământ
și vin ce înveselește inima omului.

Ca să înveselești fața cu untdelemn,
și pâinea inima omului să o întărească.

Sătura-se-vor lemnele câmpului,
cedrii Libanului, pe care i-ai sădit.

Acolo păsările își vor face cuib;
lăcașul cocostârcului se înalță deasupra lor.

Munții cei înalți, cerbilor,
stânca iepurilor este scăpare.

Făcut-a luna spre arătarea timpurilor,
soarele și-a cunoscut apusul său.

Pus-a întuneric, și s-a făcut noapte;
întru aceasta vor umbla toate fiarele codrului;

Pui de lei răcnind, ca să prade,
și să ceară de la Dumnezeu mâncare lor.

Răsărit-a soarele, și s-au adunat,
și în culcușurile lor se vor așeza.

La lucrul său ieși-va omul,
și la lucrarea sa, până seara.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate întru înțelepciune le-ai făcut,
umplutu-s-a pământul de zidirea Ta!

Însăși marea cea mare și largă,
acolo sunt târâtoare, nenumărate,
viețuitoare mici și mari.

Acolo corăbii umblă,
acolo, balaurul acesta, pe care l-ai zidit,
ca să se joace într-înșea!

Toate de la Tine așteaptă,
să le dai nutremânt la vremea lor.

Dându-le Tu lor, vor culege,
deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de
bunătăți;

Dar, întorcând Tu fața Ta, se vor tulbura;
lua-vei spiritul lor, și se vor sfârși, și în țărâna lor
se vor întoarce.

Trimite-vei spiritul Tău, și se vor zidi
și vei înnoi fața pământului.

Fie gloria Domnului în veci!
veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale.

Cel ce caută spre pământ, și-l face de se
cutremură;

Cel ce se atinge de munți, și fumează.

Cânta-voi Domnului în viața mea,
cânta-voi Dumnezeului meu, până ce voi fi.

Fie Lui plăcute cuvintele mele,
și eu mă voi veseli de Domnul.

Piară păcătoșii de pe pământ,
și cei fărădelege, ca să nu mai fie.
Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul!

Și iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său;
pus-a întuneric și s-a făcut noapte.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate într-o înțelepciune le-ai făcut.

Mărire.... **Ș**i acum....

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ție Dumnezeu.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ție Dumnezeu.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ție Dumnezeului
nostru, mărire ție.

Ectenia mare

Preotul: Cu pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru
mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne
rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Doamne strigat-am... pe glasul 5. Se pun 10 stihiri. Stihira zilei, din Triod, glas 5 (de două ori). 4 Martirice ale glasului 4, din Octoih sau de la sfârșitul Triodului. 4 stihiri idiomele ale Sfântului Teodor, din Triod, glas 2.

Psalmul 140

Doamne strigat-am către tine, auzi-mă: ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către tine.

Să se îndrepte rugăciunea mea ca tămâia înaintea ta: ridicarea mâinilor mele, ca o jertfă de seară.

Pune, Doamne, pază gurii mele, și ușa de îngrădire în jurul buzelor mele.

Să nu pleci inima spre cuvinte de vicleșug: ca să mă apăr, dezvinovățindu-mă, fiind în păcate,

Alături de oamenii, cari săvârșesc fărădelege; și nu mă voi întovărăși cu cele alese ale lor.

Certa-mă-va dreptul într-o îndurare, și mă va muștra:

iară untdelemn al păcătosului să nu ungă capul meu; că și rugăciunea mea este împotriva celor bineplăcute lor.

Cufundatu-s-au, îngreunați cu pietre, judecătorii lor:

auzi-vor graiurile mele, că s-au îndulcit.

Ca o brazdă, ce se spintecă peste pământ:
așa s-au risipit oasele lor, lângă iad.

Căci către tine, Doamne, Doamne, sunt
ochii mei:

întru tine am sperat, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa, care mi-au pus-o mie,
și de smintelile celor ce fac fărădelegea.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii:
deosebi sunt eu, și voi scăpa.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat:
cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea lui rugăciunea mea:
necazul meu înaintea lui voi spune.

Când lipsea dintru mine spiritul meu:
și tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta, în care am umblat,
ascuns-au cursă mie.

Luat-am seamă de-a dreapta, și am privit:
și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine:
și nu este cel ce să cerceteze sufletul meu.

Strigat-am către tine, Doamne; zis-am: Tu

ești nădejdea mea:
partea mea ești, în pământul celor vii.

Ia aminte la ruga mea,
că m-am umilit foarte.

Scapă-mă de cei ce mă prigonesc:
că sunt mai tari decât mine.

Pe 10: **S**coate din prinsoare sufletul meu:
ca să mărturisească numele tău.

În timpul citirilor psalmilor, preotul ridică Sfântul Disc în dreptul frunții și merge la Proscomidiar, ocolind Sfânta Masă pe dreapta, iar paracliserul merge înainte cu lumânarea aprinsă și cu cădelnița, tămâind.

Când se pune și catisma a XVIII a, atunci procesiunea cu Sfântul Disc de la Sfânta Masă la Proscomidiar, se face în timpul citirii stării a III a a catismei.

Stihira zilei, din Triod, glas 5

Veniți credincioșilor să lucrăm la lumină lucrurile lui Dumnezeu; să umblăm cu chip smerit ca ziua. Tot scrisul nedrept al aproapelui să-l lepădăm de la noi, nepunându-i împiedicare spre mintea. Să lăsăm desfătarea trupească, să sporim darurile sufletului, să dăm celor lipsiți pâine și să ne apropiem către Hristos cu pocăință,

strigând: Dumnezeu nostru miluiește-ne pe noi.

Pe mine mă așteaptă dreptii:
până ce vei răsplăti mie.

Veniți credincioșilor să lucrăm la lumină lucrurile lui Dumnezeu; să umblăm cu chip smerit ca ziua. Tot scrisul nedrept al aproapelui să-l lepădăm de la noi, nepunându-i împiedicare spre mintea. Să lăsăm desfătarea trupească, să sporim darurile sufletului, să dăm celor lipsiți pâine și să ne apropiem către Hristos cu pocăință, strigând: Dumnezeu nostru miluiește-ne pe noi.

Pe 8: **D**intru adâncuri am strigat către tine, Doamne!
Doamne ascultă glasul meu.

Martiricele glasului 4

Cel ce Te preamărești întru pomenirile sfinților Tăi, Hristoase Dumnezeule, de dânșii fiind rugat, trimite nouă mare milă.

Fie urechile tale
luând aminte la glasul rugăciunii mele.

Cel ce ai primit răbdarea Sfinților Martiri, primește și de la noi cântare de laudă, Iubitorule de oameni, dăruindu-ne nouă, cu rugăciunile lor, mare milă.

Pe 6: De te vei uita la fărădelegi, Doamne:
Doamne, cine va suferi? că la tine este îndurarea:

Având, sfinților, îndrăzneală către Mântuitorul, rugați-vă neîncetat pentru noi, păcătoșii, cerând iertare de greșeli, și sufletelor noastre mare milă.

Pentru numele tău te-am așteptat, Doamne, așteptat-a sufletul meu cuvântul tău:
sperat-a sufletul meu întru Domnul.

Jertfe însuflețite, arderi de tot gânditoare, martiri ai Domnului, junghieri desăvârșit ale lui Dumnezeu, oi ce cunoașteți pe Dumnezeu și sunteți cunoscute de Dumnezeu, al căror staul este necălcat de lupi, rugați-vă ca să fim păstoriți și noi împreună cu voi la apa odihnei.

Pe 4: Din straja dimineții până în noapte:
din straja dimineții să spere Israel întru Domnul.

Stihirile idiomele ale Sfântului Teodor, din Triod, glas 2

Veniți toți iubitorii de martiri să ne înveselim și să prăznuim. Că astăzi ne pune înaintea masă tainică Martiriul Teodor, veselindu-ne pe noi iubitorii de prăznuire, și să strigăm către dânsul: Bucură-te purtătorule de luptă cel neînving, cel ce ai surpat pe pământ amenințările tiranilor. Bucură-te cel ce ți-ai dat trupul tău cel de pământ chinurilor, pentru Hristos Dumnezeu. Bucură-te cel ce te-ai arătat în multe feluri de primejdii ostaș iscusit al oștii celei cerești. Pentru aceasta te rugăm pe tine, podoaba martirilor: Roagă-te pentru sufletele noastre.

Că la Domnul este mila, și multă mântuire la el: și el va mântui pe Israel de toate fărădelegile lui.

Harul cel de Dumnezeu dăruit al minunilor tale, Martire Teodore, îl întinzi tuturor celor ce aleargă către tine cu credință, pentru care te laudăm pe tine zicând: Pe cei robiți îi scapi, pe bolnavi vindeci, pe cei săraci îmbogățești și scapi pe cei ce plutesc cu corăbiile. Alergarea spre cele zadarnice a robilor o oprești, și arăți, luptătorule, pagubele celor ce li s-a furat. Pe ostași îi înveți să se ferească de răpire. Pruncilor dăruiești cu milostivire cererile. Fierbinte ocrotitor te afli celor ce săvârșesc sfințită amintirea ta. Cu care, preasfințite pătimitorule, și nouă celor ce laudăm martiriul tău cere-ne de la Hristos mare milă.

Psalmul 116

Lăudați pe Domnul, toate neamurile,
lăudați-l, toate popoarele.

Dar al lui Dumnezeu prea mare te-ai arătat,
Martire Teodore; că și după sfârșit, ca un viu,
împlinești cererile celor ce aleargă la tine; pentru
că și fiul femeii, răpit fiind odinioară rob în oaste
păgânească, venind înaintea ta văduva și udând cu
lacrimi biserica ta, tu ca un milostiv pe cal alb
încălecând ai pus pe fiul ei înaintea ei, nevăzut. Și
după aceasta, și cu aceasta n-ai încetat săvârșind
minuni. Ci roagă pe Hristos-Dumnezeu să
mântuiască sufletele noastre.

Că s-a întărit mila lui peste noi,
și adevărul Domnului rămâne în veac.

Pe tine cel numit cu numele dumnezeieștilor
daruri, te cinstesc de trei ori fericite Teodore. Că
arătându-te luminător neapus al luminii celei
dumnezeiești, ai strălucit cu luptele tale în toată
lumea; și arătându-te mai puternic decât focul,
văpaia ai stins și capul vicleanului balaur l-ai
sfărmat. Pentru aceasta spre chinurile tale

plecându-Se Hristos, a încununat dumnezeiescul tău cap. Mare martire luptătorule, ca cel ce ai îndrăznire către Dumnezeu, roagă-te îndelung pentru sufletele noastre.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Glas 6

Lucrând dușmanul cu tiranul cel ca și dânsul viclean, ca printr-un organ, prin rea închipuire încerca să spurce cu bucate, din jertfele necurate, pe binecredinciosul popor, cel ce se curăța cu postul. Dar tu ai stricat meșteșugirea lui cu chibzuială mai înțeleaptă, și în vis arătându-te arhiereului celui de atunci, i-ai descoperit adâncul gândului, arătându-i uneltirea cea nesocotită a vicleanului. Pentru aceasta aducându-ți ție mulțumire, te numim mântuitor și săvârșim în toți anii amintirea minunii ce s-a făcut. Și încă ne rugăm să ne păzim nevătămați de uneltirile vicleanului, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu, Martire Teodore.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Dogmatica glasului glas 4

Profetul David, cel ce pentru tine este dumnezeiesc părinte, cu dulce cântare despre tine

mai dinainte a glăsuț, către Cel ce a făcut ție măriri: A stat împărăteasa aproape, de-a dreapta Ta. Că pe tine, Maică, pricinuitoarea vieții te-a arătat Dumnezeu, Cel fără de tată din tine a se face om a binevoit, ca iarăși să zidească chipul Său cel stricat de patimi; și oaia cea rătăcită, pierdută prin munți aflând-o, pe umeri ridicând-o, la Tatăl să o aducă și, după voia Sa, cu puterile cerești să o unească, Născătoare de Dumnezeu; și lumea să o mântuiască Hristos, Cel ce are mare și bogată milă.

Se face Intratul cu cădelnița

Rugăciunea Intratului

Preotul, în taină:

Seara și dimineața, și la amiază te laudăm, bine te cuvântăm, îți mulțumim și ne rugăm ție, Stăpâne al tuturor: îndreptează rugăciunea noastră ca o tămâie înaintea ta; și nu pleca inimile noastre spre cuvinte sau gânduri viclene, ci ne mântuiește de toți cei ce vânează sufletele noastre. Că spre tine sunt, Doamne, Doamne, ochii noștri, și întru tine am nădărduit: să nu ne rușinezi pe noi, Dumnezeul nostru. Că ție se cuvine toată

mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Înțelepciune, drepti!

Poporul: Lumină lină a sfintei măririi a Tatălui ceresc celui fără de moarte, a sfântului, fericitului, Isuse Hristoase: ajungând la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl, pe Fiul, și pe Spiritul Sfânt Dumnezeu. Cade-se, în toată vremea, să fii lăudat de glasuri cuvioase, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce dai viață, pentru aceasta lumea te mărește.

Preotul: Să luăm aminte. **P**ace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Înțelepciune, să luăm aminte.

Poporul:

Prochimen, glas 6

Să te audă Domnul în ziua necazului (Ps. 19, 1).

Stih: Să-ți fie scut numele Dumnezeului lui Iacob (Ps. 19, 1).

Să te audă Domnul în ziua necazului (Ps. 19, 1).

Lecturile Triodului

Preotul: Înțelepciune!

Lectorul: Din cartea Facerii (2,20-3,20), citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Lectorul: Și a pus Adam nume tuturor animalelor și tuturor păsărilor cerului și tuturor fiarelor sălbatice; dar pentru Adam nu s-a găsit ajutor de potriva lui. Atunci a adus Domnul Dumnezeu asupra lui Adam un somn greu; și, dacă a adormit, a luat una din coastele lui și a plinit locul ei cu carne. Iar coasta luată din Adam a făcut-o Domnul Dumnezeu femeie și a adus-o la Adam. Și a zis Adam: “Iată aceasta-i os din oasele mele și carne din carnea mea; ea se va numi femeie, pentru că este luată din bărbatul său. De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu femeia și vor fi amândoi un trup”. Adam și femeia lui erau amândoi goi și nu se rușinau. Șarpele însă era cel mai șiret dintre toate fiarele de pe pământ, pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. Și a zis șarpele către femeie: “Dumnezeu a zis El, oare, să nu mâncați poame

din orice pom din rai?”. Iar femeia a zis către șarpe: “Roade din pomii raiului putem să mâncăm; numai din rodul pomului celui din mijlocul raiului ne-a zis Dumnezeu: “Să nu mâncați din el, nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți!”. Atunci șarpele a zis către femeie: “Nu, nu veți muri! Dar Dumnezeu știe că în ziua în care veți mânca din el vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul”. De aceea femeia, socotind că rodul pomului este bun de mâncat și plăcut ochilor la vedere și vrednic de dorit pentru că dă știință, a luat din el și a mâncat și a dat bărbatului său și a mâncat și el. Atunci li s-au deschis ochii la amândoi și au cunoscut că erau goi, și au cusut frunze de smochin și și-au făcut acoperăminte. Iar când au auzit glasul Domnului Dumnezeu, Care umbla prin rai, în răcoarea serii, s-au ascuns Adam și femeia lui de fața Domnului Dumnezeu printre pomii raiului. Și a strigat Domnul Dumnezeu pe Adam și i-a zis: “Adame, unde ești?”. Răspuns-a acesta: “Am auzit glasul Tău în rai și m-am temut, căci sunt gol, și m-am ascuns”. Și i-a zis Dumnezeu: “Cine ți-a spus că ești gol? Nu cumva ai mâncat din pomul din care ti-am poruncit să nu mănânci?”. Zis-a Adam: “Femeia care mi-ai dat-o să fie cu mine, aceea mi-a dat din pom și am mâncat”. Și a zis Domnul Dumnezeu către femeie: “Pentru ce ai făcut aceasta?”. Iar femeia a zis: “Șarpele m-a amăgit și eu am mâncat”. Zis-a Domnul Dumnezeu către șarpe: “Pentru că ai făcut aceasta, blestemat să fi între toate animalele și între toate fiarele

câmpului; pe pântecul tău să te târăști și țărână să mănânci în toate zilele vieții tale! Dușmănie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei; aceasta îți va zdrobi capul, iar tu îi vei înțepa călcâiul”. Iar femeii i-a zis: “Voi înmulți mereu necazurile tale, mai ales în vremea sarcinii tale; în dureri vei naște copii; atrasă vei fi către bărbatul tău și el te va stăpâni”. Iar lui Adam i-a zis: “Pentru că ai ascultat vorba femeii tale și ai mâncat din pomul din care ți-am poruncit: „Să nu mănânci”, blestemat va fi pământul pentru tine! Cu osteneală să te hrănești din el în toate zilele vieții tale! Spini și pălămidă îți va rodi el și te vei hrăni cu iarba câmpului! În sudoarea feței tale îți vei mânca pâinea ta, până te vei întoarce în pământul din care ești luat; căci pământ ești și în pământ te vei întoarce”. Și a pus Adam femeii sale numele Eva, adică viață pentru că ea era să fie mama tuturor celor vii.

Poporul:

Prochimen, glas 6

Înalță-Te, Doamne, întru tăria Ta; cântă-vom și vom lăuda puterile Tale (Ps. 20, 14).

Stih: ***Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul și întru mântuirea Ta se va bucura foarte*** (Ps. 20,1).

Înalță-Te, Doamne, întru tăria Ta; cânta-
vom și vom lăuda puterile Tale (Ps. 20, 14).

*După cântarea prochimului, preotul
zice:*

Porunciți!

*Și luând preotul cu amândouă mâinile cădelnița
și sfeșnicul cu lumânarea aprinsă, stând înaintea
Sfintei Mese, și fiind cu fața spre răsărit, face cu
sfeșnicul cruce, zicând cu glas mare:*

Înțelepciune dreți!

Apoi întorcându-se spre apus, către popor, zice:

Lumina lui Hristos luminează tuturor.

Apoi, a doua lectură.

**Lectorul: Din Pildele lui Solomon (3,19-
34), citire:**

Preotul: Să luăm aminte.

**Lectorul: Prin înțelepciune, Domnul a întemeiat
pământul, iar prin înțelegere a întărit cerurile.
Prin știința Sa a deschis adâncurile și norii picură
rouă. Fiul meu, să nu se depărteze acesta**

dinaintea ochilor tăi; păstrează înțelepciunea și buna chibzuială, căci ele sunt viața sufletului tău și podoabă pentru gâtul tău. Atunci tu vei merge fără teama pe calea ta și piciorul tău nu se va poticni. De te culci, nu-ți va fi teamă, iar de adormi, somnul tău va fi dulce. Să nu te temi de frica fără veste și nici de vreo năvală a celor păcătoși, că Domnul este nădejdea ta și va feri piciorul tău de cursă. Nu zăbovi a face bine celui ce are nevoie, când ai putința să-l ajuți. Nu spune aproapelui tău: „Du-te și vino, mâine îți voi da”, când poți să-i dai acum. Nu pune la cale răul împotriva aproapelui tău, când el locuiește fără grijă lângă tine. Nu te certa cu nimeni fără pricină devreme ce nu ți-a făcut nici un rău. Nu râvni să fi ca omul silnic și nu alege nici una din căile lui; căci omul cu gând rău este urât de Domnul, iar de cei drești El este mai aproape. Domnul blestemă casa celui fără de lege și binecuvântează adăposturile celor drești. De cei batjocoritori El râde, iar celor smeriți le dă har.

Preotul: Pace ție, cititorule!

Lectorul: Și Spiritului tău.

La sfârșitul celei de a doua lecturi, preotul începe să cădească altarul, de jur împrejur. Diaconul luând în mâna dreaptă un sfeșnic cu lumânarea aprinsă, stă de-a dreapta preotului, apoi merge înaintea lui. Iar preotul, cădind de 3 ori, cântă:

Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

Poporul: **Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.**

*Preotul rămâne în fața Sfintei Mese până ce poporul repetă cântarea, după care merge în latura de miazăzi a Sfintei Mese și de acolo rostește **stihul întâi**, cădind de trei ori:*

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă! Ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine!

Poporul: **Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.**

*Preotul venind după aceea în partea dinspre răsărit, rostește **stihul al doilea**, cădind de trei ori:*

Pune, Doamne, pază gurii mele și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele!

Poporul: Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

Preotul merge apoi în partea dinspre miazănoapte și de aici rostește stihul al treilea, cădind de trei ori:

Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele.

Poporul: Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

Preotul, cădind de trei ori Sfânta Masă din față, zice:

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta

Poporul: Ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

Preotul face 3 metanii adânci, zicând:

**Dumnezeule, curățește-mă pe mine
păcătosul
și mă miluiește!**

Ectenia Întreită (a cererii stăruitoare)

Preotul: Să zicem toți, din tot sufletul, și din tot cugetul nostru, să zicem.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Doamne atotținătorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne, și Te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi (*de trei ori*).

Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru Frații noștri, preoții, ieromonahii, și pentru toți cei întru Hristos frații noștri.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea de păcate a robilor lui Dumnezeu, fraților sfintei bisericii acesteia.

Încă ne rugăm pentru fericirii, și pururea pomeniții Ctitorii sfintei Bisericii acesteia, și pentru toți cei mai înainte adormiți părinții și frații noștri dreptcredincioși, care întru cucernicie odihnesc aici și pretutindeni.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri, și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta; pentru cei ce se ostenesc și cântă; și pentru poporul ce e de față, și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Rugăciunea cererii stăruitoare

Preotul, în taină:

Doamne, Dumnezeul nostru, primește de la robii tăi această rugăciune stăruitoare și ne miluiește, după mulțimea milei Tale, și trimite îndurările Tale peste noi și peste tot poporul Tău, care așteaptă de la Tine mare și bogată milă.

Cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Rugăciunea a II a a credincioșilor

Preotul, în taină:

Stăpâne sfinte, preabunule, Te rugăm pe Tine, cel bogat întru îndurare, milostiv fii nouă păcătoșilor și ne fă vrednici de primirea Unuia-născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru, a Împăratului măririi. Că iată, preacuratul lui Trup și de viață făcătorul lui Sânge, de mulțimea oștilor cerești în chip nevăzut înconjurat, întru acest ceas intrând, pe această masa de taină se vor pune înaintea, a căror împărtășire fără de osândă, dăruiește-o nouă, ca, prin ele, ochiul minții luminându-se, fii ai luminii și ai zilei să ajungem.

Preotul: Înțelepciune!

După darul Hristosului tău, cu care împreună ești binecuvântat, cu preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Acum puterile cerești împreună cu noi nevăzut slujesc. Că iată, intră Împăratul măririi.

Preotul cădește după obicei, iar diaconul îl însoțește mergând înaintea lui cu orarul ridicat în mâna dreaptă. Întorși în Altar, se duc la masa proscomidiei. Preotul pune Aerul pe umărul diaconului, iar el însuși ia sfântul Disc și Potirul, și așa ies, cu toată reverența, mergând înainte cu sfeșnice aprinse, iar diaconul cădește Sfintele Taine. Și așa fac Intratul, nezcând nimic.

Iată jertfa cea de taină săvârșită se înconjură. Cu credință și cu iubire să ne apropiem, ca să fim părtași vieții de veci. **Aliluia. Aliluia. Aliluia.**

Și preotul, așezând Sfintele Taine pe masa altarului, ridică acoperămintele de pe sfintele vase, ia Aerul de pe umărul diaconului și îl așază peste Daruri, cădindu-le. Apoi fac trei metanii mari zicând:

Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul și mă miluiește!

Apoi

Ectenia cererilor

Preotul:Să plinim rugăciunile noastre cele de seară, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul:Pentru cinstitele și mai înainte sfințitele daruri, ce sunt puse înainte, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul:Ca iubitorul de oameni Dumnezeu nostru cel ce le-a primit în sfântul, și mai presus de ceruri, și înțelegătorul Său altar, ca miros de bună mireasmă spirituală, să ne trimită nouă dumnezeiasca milă, și darul Sfântului Spirit, să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul:Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mania, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul:Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul:Ziua toată desăvârșită, sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: *Dă-ne, Doamne.*

Preotul:Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: *Dă-ne, Doamne.*

Preotul:Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: *Dă-ne, Doamne.*

Preotul:Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: *Dă-ne, Doamne.*

Preotul:Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: *Dă-ne, Doamne.*

Preotul:Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără pătimire, neînfruntat, cu pace, și răspuns bun la

înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: *Dă-ne, Doamne.*

Preotul: Unirea credinței, și împărtășirea Sfântului Spirit cerând, pe noi înșine și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, în taină:

Dumnezeule al tainelor celor negrăite și nevăzute, la care sunt vistieriile cele ascunse ale înțelepciunii și ale cunoștinței; Care ne-ai descoperit slujirea acestei Liturghii și, pentru multă iubirea Ta de oameni, ne-ai rânduit pe noi, păcătoșii, să-Ți aducem daruri și jertfe pentru păcatele noastre și pentru cele din neștiință ale poporului; Înсуți, nevăzutule Împărat, Cel ce faci lucruri mari și nepătrunse, preamărite și minunate și cărora nu este număr, caută spre noi, nevrednicii robii Țăi, cei ce stăm înaintea sfântului Țău jertfelnic, ca înaintea tronului de heruvimi, pe care odihnește Unul-Născut, Fiul Țău și Dumnezeul nostru, prin înfricoșătoarele taine ce sunt puse înainte; și, curățindu-ne pe noi și pe credinciosul Țău popor de toată necurăția, sfințește sufletele și trupurile noastre, ale tuturor, cu sfințire statornică; ca, în curată

conștiință, cu față neînfruntată și cu inima luminată, împărtășindu-ne cu aceste Dumnezeiești și Sfinte Taine și, printr-Însele, vii făcându-ne, să ne unim cu Însuși Hristosul Tău, Adevăratul nostru Dumnezeu, Care a zis: Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu, întru Mine rămâne și Eu întru el; ca sălășluindu-se și petrecând întru noi Cuvântul Tău, Doamne, să ne facem biserică a Preasfântului și vrednicului de închinare Spiritului Tău, mântuindu-ne de toată uneltirea diavolească, ce se lucrează în faptă sau în cuvânt sau în gând, și să dobândim bunătățile cele făgăduite nouă, împreună cu toți sfinții Tăi, care din veac au bineplăcut Ție.

Preotul, cu glas înalt:

Și ne învrednicește Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeul cel ceresc, Tată, și a zice:

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vină împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ; pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșităților noștri, și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuiește de cel rău.

Preotul: Că a Ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Preotul: Pace tuturor.

Poporul: *Și spiritului tău.*

Preotul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Rugăciunea de plecare a capetelor

Preotul, în taină:

Dumnezeule Cel singur bun și milostiv, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești, caută cu ochi milostivi spre tot poporul Tău și-l păzește pe el. Și ne învrednicește pe noi toți, fără de osândă să ne împărtășim cu aceste făcătoare de viață Taine ale Tale; că Ție am plecat capetele noastre, de la Tine așteptând mila Ta cea bogată.

Preotul, cu glas înalt:

Cu harul și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul

Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul:

Ia aminte, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeu nostru, din sfântul Tău locaș și de pe Tronul măririi împărăției Tale și vino să ne sfințești pe noi, Cel ce sus împreună cu Tatăl șezi, și aici, în chip nevăzut, împreună cu noi petreci. Și ne învrednicește, prin mâna Ta cea puternică, a ni se da nouă Preacuratul Tău Trup și Cinstitul Tău Sânge și, prin noi, întregului tău popor.

Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul, și mă miluiește!

Preotul: Să luăm aminte! Sfintele cele mai înainte sfințite, sfinților!

Poporul: Unul Sfânt, unul Domn, Isus Hristos, întru mărirea lui Dumnezeu-Tatăl. Amin.

Preotul, descoperind Sfânta Pâine, face înălțarea și frângerea în 4 apoi, făcând Cruce deasupra Sfântului Potir, cu părticica IC, o pune în potir, în tăcere. Diaconul toarnă în chipul Crucii apă caldă în sfântul potir.

În timp ce preotul se împărtășește, poporul cântă chinonicul/priceasna liturghiei darurilor:

**Gustați și vedeți că bun este Domnul. Aliluia,
Aliluia, Aliluia!**

Apoi:

Cred, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu.

Cred că ceea ce iau este însuși Preacurat Trupul Tău și însuși preacinstit Sângele Tău. Deci mă rog Ție: Miluiește-mă și-mi iartă păcatele cele de voie și cele fără de voie, pe care le-am făcut cu cuvântul sau cu lucrul, cu știință sau cu neștiință. Și mă învrednicește, fără de osândă, să mă împărtășesc cu Preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaș primește-mă, că nu voi spune dușmanilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda, ci ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ție: Pomenește-mă, Doamne, întru Împărăția Ta.

Nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie mie împărtășirea cu Sfintele Tale Taine, Doamne, ci spre vindecarea sufletului și a trupului meu. Amin.

Preotul: Cu frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste, să vă apropiați!

Poporul: Amin. Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. (*Psalm 33,1*)

După cuminecarea credincioșilor, preotul binecuvântează cu sfântul Potir:

Preotul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta.

Poporul: Pâinea cea cerească și paharul vieții gustați și vedeți că bun este Domnul. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Să se umple gurile noastre de lauda Ta, Doamne, ca să laudăm mărirea Ta; că ne-ai învrednicit a ne împărtăși cu Sfintele, Cele fără de moarte, cu Preacinstitele și de viață Făcătoarele Tale Taine. Întărește-ne pe noi întru sfințenia Ta, toată ziua să ne învățăm dreptatea Ta. Aliluia, Aliluia, Aliluia!

Preotul: Drepti! După ce ne-am împărtășit cu sfintele, preacuratele, cele fără de moarte, cereștile și de viață făcătoarele, înfricoșătoarele lui Hristos Taine, cu vrednicie să mulțumim Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, cerând, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Rugăciunea de Mulțumire după împărtășire

Preotul, în taină:

Mulțumim Ție, Mântuitorule, Dumnezeule a toate, pentru toate bunătățile pe care ni le-ai dăruit și pentru împărtășirea sfântului Trup și Sânge al Hristosului Tău, și Te rugăm, Stăpâne iubitorule de oameni, păzește-ne sub acoperământul aripilor Tale și ne dă nouă ca, până la suflarea noastră cea de pe urmă, cu vrednicie să ne împărtășim cu Sfintele Tale, spre luminarea sufletului și a trupului, spre moștenirea împărăției cerurilor.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești sfințirea noastră și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și

Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Preotul: *Cu pace să ieșim.*

Poporul: *Întru numele Domnului.*

Preotul: *Domnului să ne rugăm.*

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Rugăciunea Amvonului

Preotul: **Stăpâne, Atotținătorule, Cel ce cu înțelepciune ai zidit toată făptura și, pentru nespusa Ta purtare de grijă și multa Ta bunătate, ne-ai adus întru aceste preacurate zile, spre curățirea sufletelor și a trupurilor, spre înfrânarea poftelor și spre nădejdea învierii; Tu, care, în cele patruzeci de zile, ai dat în mâna slujitorului Tău Moise tablele cu literele dumnezeiești, dă-ne și nouă, Bunule, lupta cea bună să luptăm, calea postului să o săvârșim, credința neștirbită să o păzim, capetele nevăzuților balauri să le sfărâmăm, biruitori asupra păcatului să ne dovedim, și fără de osândă să ajungem să ne închinăm și sfintei Învieri.**

Că S-a binecuvântat și S-a preamărit preacinstul și de mare-cuviință numele

Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac. (de 3 ori)

Rugăciune la potrivirea Sfintelor

Preotul, în taină:

Doamne, Dumnezeul nostru, care ne-ai adus întru preacinstitele zilele acestea și ne-ai făcut părtași înfricoșătoarelor Tale Taine, unește-ne cu turma Ta cuvântătoare și ne fă moștenitori ai împărăției Tale. Amin.

Preotul: Binecuvântarea Domnului peste voi, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Apolisul (Dezlegarea mică)

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor, Amin. Doamne, îndură-Te spre noi (de 3 ori). Părinte binecuvintează!

Preotul: Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale celui între sfinți Părintele nostru Grigore Dialogul, ale Sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli, ale sfinților și bine biruitoarelor Martiri, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinți ai noștri, ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți, Ioachim și Ana, ale sfântului mare martir Teodor Tiron, ale preacuviosului părinte Vasile Mărturisitorul, și ale preacuviosului părinte mărturisitor Casian romanul, a căror pomenire facem și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.